

σακάκι

σακάκι, το, ουσ. [<σάκος + κατάλ. -άκι], το σακάκι·

- *σηκώνει το σακάκι ή το σηκώνει το σακάκι*, (στη νεοαργκό για άντρες) δέχεται να υποστεί τη σεξουαλική πράξη, είναι πούστης: «το περίμενες από οικογενειάρχη άνθρωπο να σηκώνει το σακάκι του!». Συνών. *κουνάει την αχλαδιά / σηκώνει το καπάκι*.

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας